ECHO PRZEDSZKOLA

„Słonecznik”
Joachim Czykwin 3 lata

Nr 67 Lipiec - Wrzesień 2012

Srebrny Jubileusz oraz nadanie nazwy „Rumiankowe Przedszkole" imieniem Simony Kossak w Przedszkolu Samorządowym Nr 77 w Białymstoku

„Ludzie sądzą, że miłość jest najpiękniejszym i najszlachetniejszym uczuciem, jakie można przeżywać. Ja uważam, że radość jest większym i cenniejszym uczuciem, gdyż można ze wszystkimi się nią dzielić"

Simona Kossak

Od 25 lat tworzymy „Przedszkolną Rodzinę" z atmosferą domowego ciepła, z unoszącym się zapachem pysznych drożdżówek ale również z nieocenionym dorobkiem wielu pedagogów, którzy tworzyli historię i tradycję naszego przedszkola. Jesteśmy dumni z prawie 1000 absolwentów, wśród których jest wielu aktywnych i kreatywnych uczestników różnych obszarów działalności nie tylko w naszym regionie, ale także w kraju i za granicą.

Dostrzeganie przemijania jest cudownym darem dojrzałości. Zmagamy się z zadaniami, które nie tylko wymagają czasu, wszechstronnej wiedzy, talentu pedagogicznego ale przede wszystkim „umiłowania dusz ludzkich". Wieloletnia działalność edukacyjna, entuzjazm i zamiłowania nauczycieli przedszkola, a także współpraca ze środowiskiem lokalnym w zakresie ochrony środowiska i edukacji przyrodniczej zaowocowała wspólnym wnioskiem całej naszej społeczności, aby Patronem „Rumiankowego Przedszkola" została Pani profesor Simona Kossak. Nasz Patron łączy w sobie to co istotne we współczesnych kierunkach polityki oświatowej: tożsamość narodową i regionalną oraz niezwykłą pasję odkrywania i budzenia wrażliwości na piękno otaczającego świata przyrody. Dlatego publikacje i gawędy przyrodnicze jej autorstwa będą cennym źródłem innowacji i inspiracji do pracy wychowawczo - dydaktycznej z wychowankami oraz kształtowania ich twórczych i otwartych postaw proekologicznych.

W dniu 23 kwietnia 2012 roku, wraz z podjęciem uchwały przez Radę Miejską Białegostoku zyskaliśmy nowego Przyjaciela, w osobie Patrona Pani profesor Simony Kossak, którą będziemy utożsamiać ze skromnym i wrażliwym, a zarazem niosącym radość i ciepło słońca - kwiatem Rumianku podtrzymującym na płatku małą biedronkę (logo przedszkola).

Uroczystość, która odbyła się w dniu 12 czerwca 2012 była radosnym wydarzeniem dla całej społeczności przedszkolnej, ponieważ świętowaliśmy srebrny jubileusz a także była uwieńczeniem etapu procedury

nadania nazwy „Rumiankowe Przedszkole” imieniem Simony Kossak, którą realizowaliśmy z wielkim zaangażowaniem od czerwca 2011 roku.

W imprezie przedszkolnej wzięło udział wielu znamienitych gości: przedstawiciele duchowieństwa, władze samorządowe - Zastępca Prezydenta Miasta Białegostoku Pan Adam Poliński, z-ca dyrektora Departamentu Edukacji Urzędu Miejskiego Pani Lucja Orzechowska, przedstawiciele Rady Miejskiej, Podlaski Kurator Oświaty Pan Jerzy Kiszkiel, przedstawiciele związków zawodowych NSZZ „Solidarność i ZNP, prezes Spółdzielni Mieszkaniowej „Słoneczny Stok” Pan Jerzy Cywoniuk, przedstawiciele środowisk z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego - RDLP, RDOŚ, Nadleśnictwo Białowieża, przedstawiciele Książnicy Podlaskiej, pracownicy PPP Nr 1 w Białymstoku, przedstawiciele MODM, emerytowana dyrektor Pani Halina Żuk oraz emerytowani pracownicy przedszkola, dyrektorzy zaprzyjaźnionych przedszkoli, szkół i placówek oświatowych, absolwenci, Rada Rodziców przedszkola, obecne media Radio Białystok i Telewizja Białystok a także gość honorowy Pani Joanna Kossak z synem(siostrzenica Simony Kossak).

W czas srebrnych wspomnień zebranych gości przeniosły nauczycielki przedszkola, które pracowały od początku założenia placówki - Pani Ewa Pieczyńska i Pani Iwonna Zaborowska. Minione lata, dni wspominane z „łezką w oku” dostarczyły niezapomnianych wzruszeń, które można było odnaleźć z galerii wspomnień - wyeksponowanych zdjęć ułożonych chronologicznie i tematycznie, a także pamiątek związanych z absolwentami, pracownikami i ważnymi wydarzeniami przedszkola.
Pozytywnych odczuć dostarczył również wywiad udostępniony przez Telewizję Białystok z Patronką przedszkola Panią profesor Simoną Kossak, a także przytaczane wspomnienia przyjaciół i ludzi współpracujących z Nią w związku z prowadzoną działalnością przyrodniczą.

Pokaz slajdów przyrodniczych autorstwa ornitologa Pana Sławomira Kłusewicza był istnym preludium do występu artystycznego dzieci z przedszkola przebranych za „owady”, które przedstawiły „Leśną opowieść” z wykorzystaniem muzyki klasycznej, tańca oraz ciekawostek przyrodniczych. Duży aplauz publiczności wywołał również występ Mażoretek z zespołu „Rumianki” pod kierownictwem Pani Marii Gierasimiuk.

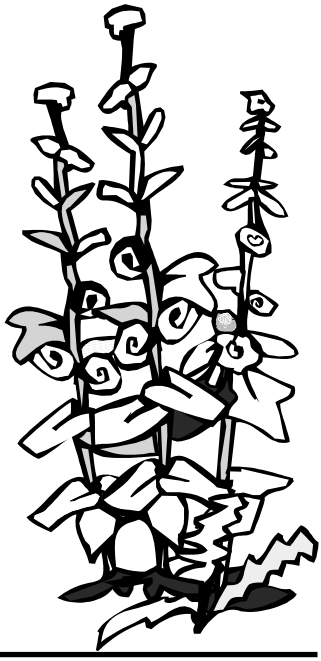

Uroczystego odczytania Uchwały Rady Miejskiej z dnia 23.04.2012 roku w sprawie nadania nazwy „Rumiankowe Przedszkole” oraz imienia Simony Kossak, a także odsłonięcia tablicy przedszkola dokonał Zastępca Prezydenta Miasta Białegostoku Pan Adam Poliński. Podniosłość chwili została uwieńczona wspólnym odśpiewaniem hymnu przedszkola „Rumiankowe Przedszkole”.

Srebrny Jubileusz Przedszkola Samorządowego Nr 77 w Białymstoku był również okazją do złożenia podziękowań, gratulacji i wręczenia nagród tym,

którzy współtworzyli i nadal tworzą niepowtarzalny „zespół ludzi” kreujących styl i wizerunek placówki. Nagrodą Prezydenta Miasta Białegostoku wyróżniono Panią Iwonnę Zaborowską, a specjalne gratulacje otrzymała emerytowana dyrektor Pani Halina Żuk. Z perspektywy czasu można stwierdzić z przekonaniem, że każdy odcisnął tu przez czas swojej bytności, dłuższej lub krótszej, jakieś niepowtarzalne piętno, pozostawiając trwały ślad w kronice wspomnień naszego przedszkola.

Mamy świadomość tego, że dobre wspomnienia biorą swój początek w dobrych zdarzeniach, w życzliwym i przyjaznym otoczeniu. Dlatego staramy się wszyscy; dyrektor, nauczyciele i pracownicy niepedagogiczni tworzyć „Przedszkolną Rodzinę”, dbać na co dzień o pozytywny obraz przedszkola oraz planować i organizować pracę tak, by spełniała oczekiwania dzieci i rodziców.

Człowiek nie musi robić rzeczy wielkich, budować pałaców, osiągać ambitnych celów, aby być szczęśliwym i realizować życiową pasję. Taki właśnie jest nasz Patron Pani profesor Simona Kossak, z którym wyruszamy w dalszą drogę edukacji przedszkolnej.

Uroczystość obchodów jubileuszu 25-lecia przedszkola oraz nadanie nazwy „Rumiankowe Przedszkole” imieniem Simony Kossak wpisała się trwale srebrnymi zgłoskami w historię placówki. Tym, którzy dzielili z nami to radosne wydarzenie serdecznie dziękujemy za wszystkie ciepłe słowa, które zamknęliśmy w kronice „Rumiankowego Przedszkola”. Niewątpliwie był to czas do krótkiej refleksji i przedszkolnych wspomnień zaczerpniętych z najpiękniejszego i najczystszego źródełka, które pozostały w naszych sercach wraz ze słowami poety Adama Zagajewskiego:

„Odwiedzaj swoje wspomnienia.
Uszyj dla nich płócienne pokrowce.
Odsłoń okna i otwórz powietrze.
Bądź dla nich serdeczny i nigdy
Nie daj im poznać po sobie.
To są twoje wspomnienia”.

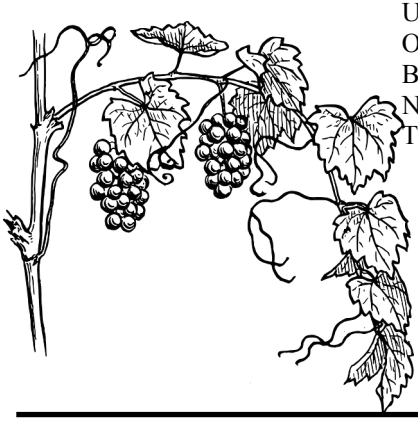

artykuł opracowała: Bogusława Czyrska

MYŚL PRZEWODNIA NA ROK SZKOLNY 2012/2013

Rok 2012 rokiem Janusza Korczaka

Janusz Korczak, Lekarz z wykształcenia i zawodu. Pisarz z talentu. Wychowawca i pedagog z powołania i wyboru.

Janusz Korczak, właśc. Henryk Goldszmit, znany też jako: Stary Doktor lub Pan doktor (czasami pisane razem) (ur. 22 lipca 1878 lub 1879 w Warszawie, zm. prawdopodobnie 6 sierpnia 1942 w Treblince) – polski lekarz pochodzenia żydowskiego, pedagog, pisarz, publicysta, działacz społeczny. Prekursor walki o prawa dziecka, twórca nowoczesnego antyautorytarnego systemu wychowania, opartego na różnych formach dziecięcego samorządu.

Był prekursorem działań na rzecz praw dziecka i całkowitego równouprawnienia dziecka. Wprowadził samorządy wychowanków, które miały prawo stawiać przed dziecięcym sądem swoich wychowawców. W 1926 roku zainicjował pierwsze pismo redagowane w większości przez dzieci - „Mały Przegląd". Był pionierem działań w dziedzinie resocjalizacji nieletnich, diagnozowania wychowawczego, opieki nad dzieckiem trudnym.

Jako lekarz ofiarnie wypełniał swe obowiązki. Nie unikał proletariackich części miasta. Od ubogich pacjentów nie pobierał wynagrodzenia, zaś od zamożnych nie wahał się zażądać bajońskich honorariów.

Przychylał się do poglądu o nieposiadaniu tzw. prywatnych dzieci. Wszystkie dzieci, które leczył lub wychowywał, uważał za własne. Późniejsza działalność potwierdziła jego zamierzenia ideowe. Altruistyczne przekonania nie pozwoliłyby mu również na specjalne traktowanie i wyróżnianie małej grupki ulubionych podopiecznych. Nie uważał tradycyjnej rodziny za najważniejsze i podstawowe ogniwo więzi społecznej. Nie akceptował roli, jaką odgrywała ona w chrześcijańsko-konserwatywnych i tradycyjnych żydowskich kręgach społeczeństwa. Z drugiej strony, mógł być uważany - przez samego siebie i innych - za ojca ok. 200 sierot (z domu który prowadził) i kolejnych kilkuset, które opuściły sierociniec w ciągu dziesięcioleci jego działalności pedagogicznej i socjalno-organizacyjnej.

„Jestem nie po to, aby mnie kochali i podziwiali, ale po to, abym ja działał i kochał. Nie obowiązkiem otoczenia pomagać mnie, ale ja mam obowiązek troszczenia się o świat, o człowieka."/J. Korczak/

Twierdził, że miejsce dziecka było w towarzystwie jego rówieśników, a nie w zaciszu domowym. Dążył do tego, by dzieci ścierały swe wczesne przekonania i raczkujące poglądy, podlegały procesowi socjalizacji (poprzez wzajemną akceptację) i przygotowywały się do dorosłego życia, które nie byłoby ani idylliczne, ani zbliżone do „cichego kąta domowego". Starał się zapewnić dzieciom beztroskie (co nie znaczy pozbawione obowiązków) i toczące się prostą i niewyszukaną ścieżką - dzieciństwo. Nie narzucał im żadnych limitów. Traktował je poważnie, mimo dziesiątków lat różnicy wieku i prowadził z nimi otwarte dyskusje, a nie aplikował im ciągu poleceń do wykonania. Uważał, że dziecko powinno samo zrozumieć i emocjonalnie przeżyć daną sytuację; doświadczyć jej; samo wyciągnąć wnioski i ewentualnie zapobiec przypuszczalnym skutkom - niż być sucho poinformowane o fakcie (dokonanym lub nie) i o jego następstwach - przez wychowawcę.

Korczak prowadził szeroką działalność publicystyczną i popularyzatorską w obronie praw dziecka za pośrednictwem radia. W 1937 został odznaczony Złotym Wawrzynem Akademickim Polskiej Akademii Literatury. Opracował i redagował „Mały Przegląd", unikalny periodyk pisany przez dzieci i młodzież. Pismo działało mimo wzmagającego się antysemityzmu, nietolerancji, segregacji rasowej i bojkotów żydowskich.

Korczak był zwolennikiem emancypacji dziecka, jego samostanowienia i poszanowania praw. Samorządy wychowanków - małe parlamenty, imitowały świat dorosłych i przygotowywały małych ludzi do życia dorosłego. Podobnie było z innymi instytucjami, które istniały w rzeczywistości, a zostały zminiaturyzowane i zaadaptowane na potrzeby dziecka (np. sądy). „Dziecko kojarzy i rozumuje jak osoba dorosła - nie ma tylko jej bagażu doświadczeń". Pismo publikowane dla i przez dzieci było ich forum, kuźnią talentów i ważnym filarem asymilacji - zwłaszcza dzieci z ortodoksyjnych rodzin żydowskich. Lekarz Korczak opowiadał się za resocjalizacją oraz kompleksową i nowatorską opieką nad dziećmi z tak zwanego marginesu społecznego.

„Dzieci nie są głupsze od dorosłych, tylko mają mniej doświadczenia." /J. Korczak/

Korczak był prekursorem szeregu nurtów pedagogicznych. Wielu współczesnych autorów zgadza się z głębokim przekonaniem Janusza Korczaka do praw dziecka. Korczak jest uznawany za jednego z pionierów nurtu pedagogicznego nazywanego obecnie „moralną edukacją" (ang. moral education) chociaż nie stworzył żadnej systematycznej teorii na ten temat. Chociaż był dobrze zorientowany w nurtach pedagogicznych i psychologicznych swojej epoki, jego nowoczesne pomysły pedagogiczne oparte były na własnej praktyce.

Razem ze Stefanią Wilczyńską założył i prowadził Dom Sierot - dla dzieci żydowskich w Warszawie. W czasie wojny nosił polski mundur wojskowy, był również więziony na Pawiaku. Ostatnie trzy miesiące swojego życia (od maja 1942) spędził w Getcie warszawskim, gdzie w wolnych chwilach tworzył pamiętnik. Pisanie rozpoczął w 1939 roku. Nie notował przez około 2,5 roku, kiedy całą jego energię wyczerpywała opieka nad dziećmi z Domu Sierot. Korczak odmówił wyjścia z getta - stary pandoktor nie zdecydował się opuścić swych podopiecznych,

choć międzynarodowa sława dawała mu szansę na przeczekanie wojny w każdym neutralnym kraju Zachodu.

„Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat.”/J. Korczak/

Zginął wraz z wychowankami - wywieziony w początkach sierpnia 1942 z getta w wagonie bydlęcym. Dobrowolnie towarzyszył im w drodze na śmierć w komorze gazowej obozu zagłady w Treblince. Za datę śmierci Korczaka uznaje się powszechnie 6 sierpnia 1942 roku Decyzją Sejmu, na 70-lecie tej daty, rok 2012 został ustanowiony Rokiem Korczaka.

„Nie takie ważne, żeby człowiek dużo wiedział, ale żeby dobrze wiedział, nie żeby umiał na pamięć, a żeby rozumiał, nie żeby go wszystko troszkę obchodziło, a żeby go coś naprawdę zajmowało.” /J. Korczak/

Fot. Od lewej: Stefania Wilczyńska (najbliższa współpracownica Korczaka), Janusz Korczak i Stefania Wilczyńska, Janusz Korczak trzymający dziecko z Domu Sierot

Najważniejsze książki Janusza Korczaka: Król Maciuś Pierwszy, Król Maciuś na wyspie bezludnej, Bankructwo małego Dżeka, Kajtuś Czarodziej, Kiedy znów będę mały, Prawidła życia, Jak kochać dziecko, Prawo dziecka do szacunku, Dziecko salonu, Mośki, Jośki i Srule, Kiedy znów będę mały

Urszula Czykwin

ŚWIĘTO EDUKACJI NARODOWEJ

„Dobry wychowawca, który nie wtłacza a wyzwala, nie ciągnie a wznosi, nie ugniata a kształtuje, nie dyktuje a uczy, nie żąda a zapytuje - przeżyje wraz z dziećmi wiele natchnionych chwil.” /J. Korczak/

Z okazji zbliżającego się Święta Edukacji Narodowej pragniemy serdecznie podziękować wszystkim nauczycielom i pracownikom „Rumiankowego Przedszkola” za zaangażowanie i profesjonalizm, z jakimi wypełniają codzienne obowiązki.

Niezwykłość Państwa pracy polega na kształtowaniu świadomości i wrażliwości młodych ludzi. Powodzenie tego procesu wiąże się bezpośrednio z otwartością na potrzeby swoich podopiecznych oraz wiarą w ich wyjątkowe możliwości.

Dzięki Państwa zaangażowaniu wychowankowie przedszkola odnoszą cieszące nas wszystkich sukcesy.

Życzymy wszystkim aby nowy rok szkolny, który niedawno się rozpoczął, przyniósł wiele satysfakcji i radości z pełnionej misji.

Rodzice wychowanków „Rumiankowego Przedszkola” im. Simony Kossak

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej wszystkim pracownikom „Rumiankowego Przedszkola” składam wyrazy szacunku i życzę, aby codzienna praca stanowiła źródło satysfakcji i poczucia dobrze spełnionej misji. Niech każdego dnia towarzyszy Państwu pogoda ducha oraz twórcza pasja przekazywania wiedzy, kształtowania postaw młodych ludzi i wpływania na ich życiowe wybory.

Życzę, aby przywiązanie i wdzięczność obecnych wychowanków wynagradzała Państwu trudy niełatwej pracy, a pamięć wychowanków sprzed lat stanowiła dowód na to, jak ogromną rolę spełniliście Państwo w ich życiu.

Dyrektor Bogusława Czyrska

„NIEZWYKŁE PORTRETY" – HELENA KARŁUK

Pani Helena Karłuk jest nauczycielem dyplomowanym, posiada I stopnień specjalizacji zawodowej, w przedszkolu pracowała od 1988 roku do października 2012r. Wraz z końcem września Pani Helena odchodzi na w pełni zasłużoną emeryturę.

Zawodowo: 40 lat
Motyw podjęcia zawodu: Lubi pracę z dziećmi, która jest działalnością kreatywną.
Mąż: Mirosław
Dzieci: Anna i Piotr, wnuki: Mateusz, Bartek
Hobby: czytanie literatury klasycznej, wycieczki krajoznawcze, szydełkowanie.
Ulubiony film, serial lub program telewizyjny: „M jak miłość", programy reporterskie, publicystyka
Sposób spędzania czasu wolnego: czytanie książek, czasopism, spacery z psem, spotkania z rodziną i z przyjaciółmi
Znak zodiaku: Wodnik
Ulubiony kolor: kolory pastelowe
Ulubiona zabawka z dzieciństwa: miś
Ulubiona książka z dzieciństwa: „Ania z Zielonego Wzgórza"
Ulubiona postać z bajki: Czerwony Kapturek, Calineczka
W dzieciństwie marzyła o tym aby zostać: osobą ważną, wpływową, zamożną
Najbardziej irytuje mnie: zawiść wśród ludzi, nietolerancja, chamstwo, zazdrość, dwulicowość, niekompetencja
Na co dzień lubię: Miłą atmosferę w pracy, serdeczne rozmowy w gronie rodzinnym.
Dziedzina z kręgu kultury i nauki, w której czuję się mocna: pedagogika, dydaktyka, psychologia: społeczna i rodzinna, częściowo historia antyczna
Marzenia: zdrowie dla mnie i najbliższych, zaspokojenie potrzeb materialnych, szczęście dzieci, osiągnięcie wyznaczonych celów.
Dzień urodzin: 2 luty
Dzień imienin: 2 marca

Pani Helena Karłuk jest osobą o umiejętności nawiązywania kontaktu, cechująca się otwartością na problemy innych, wielką wyobraźnią i pasją w stosunku do swojego zawodu. W swej pracy zawsze kieruje się dobrem dziecka. Konsekwentna w swoim działaniu, na pierwszym miejscu stawia profesjonalizm podyktowany doskonałą znajomością dydaktyki i psychologii pracy z małym dzieckiem. Radosna, spokojna, pełna zadowolenia, ale i odpowiedzialności za edukację, a także wychowanie tych, którzy są nadzieją narodu - polskich dzieci. Wlewając wiedzę wprost do umysłów swoich wychowanków kształtuje ich charaktery. Mentor, mistrz, wieloletni praktyk. Specjalista w dziedzinie wychowania przedszkolnego umiejętnie przekazuje wiedzę, w sposób zrozumiały i przystępny. Niejednokrotnie podejmowana przez nią niełatwa misja nauczyciela, pedagoga i wychowawcy przyniosła wspaniałe efekty, fundamenty pomyślnej i lepszej przyszłości.

Pani Heleno,

Będziemy o Tobie pamiętać,
Gdy walczyć będziemy o prawdę,
Będziemy z Tobą iść,
Gdy żyć zaczniemy naprawdę.
Będziemy śpiewać pieśń,
Że nauka jest naszą ostoją,
Będziemy słowo nieść,
Że mądrość wcale nie boli.
Ty masz doświadczenie
My młodość niewinną.
Ty masz wielką mądrość,
My mowę dziecinną.
Tobie nie wystarcza
Nasza słów swoboda
Chcesz byśmy przeżyli
Życie jak przygodę.
Za twe wszystkie rady
I uparte kroki
Chcemy podziękować
Nauczycielu drogi

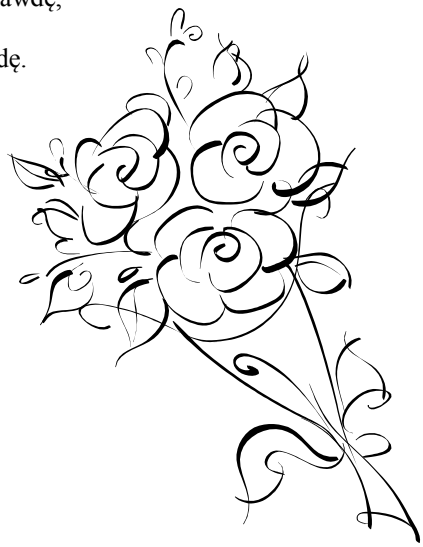

W podziękowaniu, za trud Pani pracy i wskazanie właściwej drogi najmłodszym proszę przyjąć najlepsze życzenia zdrowia, zadowolenia, optymizmu i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym, jak również uśmiechu na co dzień.

Dyrekcja, Pracownicy „Rumiankowego Przedszkola" wychowankowie i rodzice.

WYDARZENIA PRZEDSZKOLNE

KADRA PEDAGOGICZNA NASZEGO PRZEDSZKOLA W ROKU SZKOLNYM 2012/2013:

Grupa I - 3-latki- mgr Ewa Wróblewska, mgr Iwonna Zaborowska, mgr Bogusława Czyrska
Grupa II - 4- latki- mgr Urszula Czykwin, mgr Jolanta Kłusewicz
Grupa III -5, 6 - latki- mgr Alicja Szczepańska, mgr Nina Dowgier
Grupa IV -6- latki- mgr Grażyna Korobkiewicz, mgr Anna Sosnowska
Grupa V -4- 5- latki- mgr Helena Karłuk, mgr Dorota Wiśniewska

Od września bieżącego roku nasze szeregi zasiliła Pani Ewa Wróblewska, która podjęła pracę w I grupie. Pani Ewa Wróblewska zastępuje Panią Ewę Pieczyńską, która obecnie przebywa na rocznym urlopie zdrowotnym. – życzymy szybkiego powrotu do zdrowia.

Od początku października do pracy w grupie V powróci Pani Beata Gudalewska, która zastąpi miejsce Pani Heleny Karłuk, odchodzącej na emeryturę – Pani Heleno, proszę o nas nie zapominać i nas czasem odwiedzać.

PANI BEATKA GUDALEWSKA WYSZŁA ZA MĄŻ.

„Miłość w swej prostej i nieśmiałej mowie,
powie najwięcej, kiedy najmniej powie.” /Wiliam Szekspir/

22 września o godzinie 17.00 w Kościele Świętego Kazimierza w Białymstoku Pani Beata Gudalewska i Pan Marcin Filipczuk powiedzieli sobie sakramentalne „TAK”. Na uroczystości obecni byli dyrekcja, pracownicy „Rumiankowego Przedszkola”. Nie zabrakło również wychowanków grupy V i ich rodziców.

Wszystko co piękne na tym świecie,
wszystko co tylko szczęście wróży,
niech się Wam razem w jedno splecie
i będzie słońcem w życia podróży.

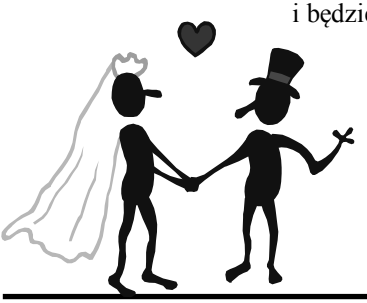

Najserdeczniejsze życzenia
na nowej drodze życia składają
Dyrekcja, pracownicy przedszkola,
wychowankowie z rodzicami.

BADANIA LOGOPEDYCZNE

We wrześniu wychowankowie naszego przedszkola przebadani zostali przez Panią Logopedę Irenę Hałuszczak. Rodzice otrzymali stosowne informacje i wskazówki na temat rozwoju mowy dzieci.

Innowacja Pedagogiczna „Dlaczego w Trawie Piszczy?"

Wprowadza się w Przedszkolu Samorządowym Nr 77 w Białymstoku, po zapoznaniu się z celami, założenia i sposobem realizacji-opisanym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, innowację pedagogiczną o nazwie „ Dlaczego w trawie piszczy?" opracowaną przez Radę Pedagogiczną pod kierunkiem doradcy metodycznego Iwonny Zaborowskiej.

Dyrektor Przedszkola Samorządowego Nr 77 w Białymstoku zobowiązuje się do realizacji podjętej przez Radę Pedagogiczną uchwały nr 6/2012 z dnia 24.04.2012 roku o wprowadzeniu innowacji programowo- metodycznej „Dlaczego w trawie piszczy?" autorstwa Rady Pedagogicznej pod kierunkiem doradcy metodycznego Iwonny Zaborowskiej, zapewniając odpowiednie warunki organizacyjne, kadrowe i materiałowe.

Geneza i charakterystyka innowacji programowo - metodycznej „Dlaczego w trawie piszczy?"

Przedszkole Samorządowe nr 77 w Białymstoku usytuowane jest na jednym z największych miejskich osiedli „Zielone Wzgórza". Jednak jego położenie jest wyjątkowo atrakcyjne. Z dala od zgiełku, na obrzeżach, graniczy z dużą zieloną przestrzenią. Wiosną otoczone jest przez kwitnące kaliny i kwiaty na pobliskich łąkach. Latem wybujała zieleń i mnóstwo kolorowych owadów towarzyszy dzieciom w trakcie spacerów i obserwacji przyrodniczych. Jesienią różnobarwne drzewa i szpaler jarzębin tworzą przepiękny obraz za oknami. Takie inspirujące otoczenie jak również indywidualne zainteresowania i pasje grona pedagogicznego zdecydowały o profilu przedszkolnej edukacji od początku istnienia placówki.

Ze szczególnym zainteresowaniem dokonujemy w przedszkolu analizy pojawiających się programów wychowania przedszkolnego pod kątem treści przyrodniczych, ich zakresu, sposobów zainteresowania dzieci, możliwości realizacji z uwzględnieniem metod aktywnych. Różnorodność propozycji obliguje jednak do przyjęcia pewnej idei, która wytyczyłaby nadrzędny cel podejmowanych działań. Idei, która jest ważna z punktu widzenia rozwoju dziecka, jego potrzeb, jego emocji.

W naszym przedszkolu - postawiliśmy na ciekawość świata i wrażliwość. Te dwie immanentne cechy wieku dziecięcego wymagają niezwykłej troski i starań. Należy je umiejętnie podtrzymywać i rozwijać po to, by zagnieździły się jak najdłużej w małym człowieku i pozostały z nim na całe życie.

„Dlaczego w trawie piszczy?"- to koncepcja, w której dziecięca ciekawość będzie zaspokojona. Tytułowe „dlaczego" znajdzie zaskakujące, nieznane dotąd wyjaśnienia. Wyjaśnienia zapadające w pamięć dzięki zaangażowaniu się dziecka w działania związane z tematem. Innowacja dotyczy włączenia do realizacji dodatkowych treści przyrodniczych, starannie wybranych pod kątem ich ładunku emocjonalnego i informacyjnego.

Poszukując takich treści autorzy będąc pod wrażeniem gawęd radiowych prof. Simony Kossak postanowili oprzeć się na ogromnej wiedzy a jednocześnie wielkiej wrażliwości i niezwyczajnemu spojrzeniu Pani Profesor. To było właśnie to, o co chodziło - można było wyłowić w powodzi wiedzy przyrodniczej, tak jak w gąszczu trawy, rzeczy i zjawiska z pozoru mikroskopijne ale o ogromnym znaczeniu dla rozumienia przyrody, dla budowania tego rozumienia od najmłodszych lat.

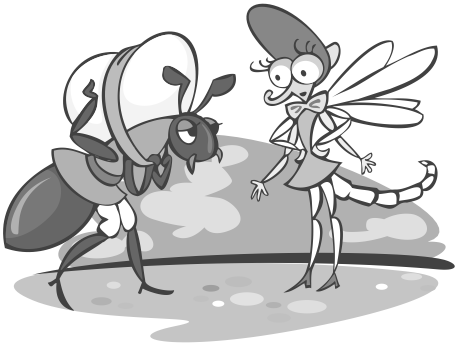

Autorzy innowacji dokonali gruntownej analizy gawęd prof. Simony Kossak wydanych w tomach: Ziemia, Powietrze, Woda. Wybrano treści przyrodnicze według przyjętego klucza, którym ustanowiono „Ciekawość świata i wrażliwość". Autorzy starali się wyszukiwać informacje zaskakujące, często mało znane, bardzo ciekawe, dotyczące świata przyrody z którym dzieci mają kontakt. Tak było w przypadku z pozoru znanych zwierząt, takich jak: wróbel, bocian, gąsienica, żaba, mrówka, niedźwiedź i innych. Z takich cegiełek postanowiono budować dziecięcy fundament rozumienia przyrody.

Treści edukacyjne zostały pogrupowane w 3 obszarach, zgodnie z koncepcją prof. Simony Kossak: Woda, Powietrze, Ziemia. W każdym obszarze znajdują się informacje o wybranych zwierzętach.

W obszarze **WODA** – znajduje się żaba, zaskroniec, ryby, wydra, bóbr.
W obszarze **POWIETRZE** – zięba, nietoperz, bocian, wróbel, jeżyk, gąsienica
W obszarze **ZIEMIA** – żubr, niedźwiedź, borsuk, mrówka, wilk, jeleń.

Innowacja „Dlaczego w trawie piszczy?" realizując cele postawione w podstawie programowej jednocześnie stawia sobie specjalne cele, które przyświecają tej koncepcji.

Są one uszczegółowieniem celów z podstawy programowej, zmierzają do specjalnego wspomagania wrażliwości poznawczej i aktywności dziecka.

Cele innowacji:

- kształtowanie i pielęgnowanie u dzieci postawy wrażliwości na zjawiska i potrzeby przyrody. Stąd specjalny dobór treści programowych, które w specjalny sposób przedstawiają nieznane aspekty z życia przyrody. Aspekty poruszające wyobraźnię dziecka, zapadające w pamięć, ukazujące świat małych i dużych stworzeń, które cierpią, cieszą się, dbają o swoich najbliższych.
- zapewnienie możliwości do samodzielnego poznawania rzeczywistości przyrodniczej Stąd wiele jest sposobów zorganizowania tej aktywności, wiele podpowiedzi gdzie warto wybrać się z dziećmi i jak im stworzyć warunki do samodzielnego poznania

Warunki realizacji innowacji

Realizację innowacji programowo-metodycznej „ Dlaczego w trawie piszczy?” warto poprzedzić analizą sił i środków. Wielkim atutem będą osobiste zainteresowania przyrodnicze nauczyciela, który będzie mógł dodatkowo wzbogacić treści i sposób ich realizacji ale nie jest to warunek konieczny. Konieczne są natomiast pewne, opisane wcześniej przybory potrzebne w trakcie samodzielnego obserwowania i badania przyrody. Warto je wcześniej zgromadzić aby każde dziecko mogło otrzymać potrzebny rekwizyt i być aktywne.

Niezbędnym warunkiem powodzenia realizacji innowacji jest zapewnienie dzieciom równowagi między rożnymi proponowanymi przez nauczyciela formami aktywności. Dzieci powinny mieć czas na zabawę, na odpoczynek, na pobyt na powietrzu i spokojnie realizowane czynności samoobsługowe i opiekuńcze zgodnie z zaleceniami ministerialnymi. Warto uważnie obserwować dzieci, dopóki wykonywane czynności sprawiają im radość, mają one sens edukacyjny i wychowawczy.

Autorzy

Rada Pedagogiczna
Przedszkola Samorządowego Nr 77 w Białymstoku
Pod kierunkiem doradcy metodycznego Iwonny Zaborowskiej

ADAPTACJA NAJMŁODSZYCH PRZEDSZKOLAKÓW

Najmłodsi wychowankowie w pierwszym miesiącu pobytu w naszej placówce miały przed sobą wiele znojów. Trzeba było na kilka godzin rozstać się z ukochanymi rodzicami, aby podjąć trudy wstąpienia w grono przedszkolaków. Nie brakło łez, smutków na twarzach najmłodszych, nieraz malował się bunt ich licach. Im dalej, tym lepiej. Dzieci już poznały ramowy rozkład dnia w przedszkolu. Poznały pomieszczenia w naszej placówce. Zapoznały się z ogrodem przedszkolnym. W czasie spacerów dzielnie towarzyszy im „wąż podróżnik”, którego, w miarę sprzyjających warunków atmosferycznych starają się wyprowadzać.

Dzieci chętnie biorą udział w zajęciach proponowanych im przez panie. Są niezwykle bystre. Szybko zapamiętują „podawane” im wierszyki i piosenki. Miały okazję malować, lepić z plasteliny i kleić kolorowe bibułki. Bardzo lubią zajęcia umuzykalniające i zabawy z chustą animacyjną. Chętnie słuchają bajek czytanych im przez panie, lubią wizyty w naszej przedszkolnej „sali kinowej”.

Życzę wszystkim nowo wstępującym w nasze szeregi dzieciom dużo wytrwałości, cierpliwości i odwagi w doświadczaniu świata przez pryzmat „Rumiankowego przedszkola”. Wierzę, że już niebawem zniknął wszelkie kłopoty związane z adaptacją do nowego otoczenia i z radością i dziecięcym wdziękiem będziecie kroczyć ścieżkami przedszkolnej przygody.

Redaktor
Urszula Czykwin

KĄCIK TERAPEUTY PEDAGOGICZNEGO

Zdrowa rodzina – zdrowe dziecko

„ Dzisiejsze nieśmiałe dziecko, to to, z którego wczoraj się śmialiśmy.
Dzisiejsze okrutne dziecko, to to, które wczoraj biliśmy.
Dzisiejsze dziecko, które oszukuje, to to, w które wczoraj nie wierzyliśmy.
Dzisiejsze zbuntowane dziecko, to to, nad którym się wczoraj znęcaliśmy.

Dzisiejsze zakochane dziecko, to to, które wczoraj pieściliśmy.
Dzisiejsze roztropne dziecko, to to, któremu wczoraj dodawaliśmy otuchy.
Dzisiejsze serdeczne dziecko, to to, któremu wczoraj okazywaliśmy miłość.
Dzisiejsze mądre dziecko, to to, które wczoraj wychowaliśmy.
Dzisiejsze wyrozumiałe dziecko, to to, któremu wczoraj przebaczyliśmy.
Dzisiejszy człowiek, który żyje miłością i pięknem, to dziecko, które wczoraj żyło radością.”

/Ronald Russel/

Rodzina stanowi pierwszą i podstawową grupę, w której dziecko rozwija się fizycznie i psychicznie. Stosunki łączące dziecko z rodzicami są relacjami funkcjonującymi na wielu płaszczyznach, np. emocjonalnej, społecznej, wychowawczej, ekonomicznej. W rodzinie tworzą się określone normy, regulujące zachowanie jej członków, oraz role i pozycje wytwarzające wzajemne oczekiwania i wymagania. Rodzina stwarza warunki do zaspokojenia różnorodnych potrzeb psychicznych i społecznych swoich członków, a zwłaszcza dzieci. Chodzi tu głównie o potrzebę przynależności uczuciowej, bezpieczeństwa, stabilizacji. Rodzina określa bliżej cele i wartości, do których dzieci mają dostęp, przyczynia się do formowania konkretnych potrzeb i zainteresowań.

Rodzice stosując określone metody wychowawcze wpływające na to, jakimi sposobami dzieci będą zaspokajały swoje potrzeby- dobrymi lub nieodpowiednimi. Rodzice mają określone wyobrażenia i pragnienia odnośnie tego, jakie ma być ich dziecko, czym powinno się odznaczać, jak ma postępować.

Rodzina zaspokaja podstawowe, biologiczne i psychologiczne potrzeby dziecka, takie jak potrzebę bezpieczeństwa, miłości. Rodzina przekazuje dziecku dorobek kulturowy społeczeństwa, pośredniczy w nadawaniu przez dziecko znaczenia przedmiotom i zjawiskom z otoczenia oraz większości bodźców zewnętrznych. Rodzice i inni członkowie rodziny dostarczają dziecku modeli osobowych i wzorów zachowań w konkretnych sytuacjach życia codziennego. Rodzice i inni członkowie rodziny przekazują dzieciom określony system wartości i norm społecznych. Rodzina stanowi teren socjalizacji dziecka: przyjmowania przez nie zadań i obowiązków wykraczających poza jego osobiste potrzeby i interesy, współdziałania w grupie, pełnienia ról społecznych. Rodzina jest dla dziecka polem doświadczalnym, na którym wypróbowuje ono swe siły i możliwości, znajdujące oparcie i punkt odniesienia (wzorce) w rodzicach lub innych członkach rodziny; na ich wsparcie i pomoc dziecko zawsze może liczyć.

Rodzina pełni wspomniane funkcje wychowawcze w rozmaity sposób w różnych okresach rozwoju dziecka. Niezależnie jednak od wieku, dziecko znajduje w toku wychowania w rodzinie okazję do przyswojenia pewnego zasobu norm i zasad postępowania oraz wzorców zachowań, które może naśladować. Sposób pełnienia funkcji wychowawczych przez rodzinę oraz skutki oddziaływania obojga rodziców na ich dziecko zależą w znacznej mierze od postaw ojca i matki w stosunku do dziecka.

METODY WYCHOWAWCZE:

Jednymi z powszechnie stosowanych metod wychowawczych są nagrody i kary. Psychologiczną postawą ich skuteczności jest to, że są one dla dziecka źródłem stanów emocjonalnych, przy czym emocje i uczucia powstające pod wpływem nagród (radość, przyjemność, nadzieja) mają większe znaczenie motywacyjne niż emocje powstające pod wpływem kar (strach, niepokój, obawa).

Skuteczność kar w kształtowaniu zachowań prospołecznych dzieci jest niewielka. Systematycznie kary mogą bowiem powodować utratę poczucia bezpieczeństwa i nadmierną koncentracje na sobie i swoich problemach. Bardzo niewskazane jest stosowanie kar materialnych. Częste stosowanie kar mających postać ,,odwetu" sprzyja narastaniu uczucia wrogości wobec innych, rozwijaniu sił tendencji do zachowań agresywnych, niszczy poczucie własnej wartości dziecka. Dorosły karzący może stać się dla dziecka modelem agresywnego zachowania, które będzie przez nie naśladowane. Nagradzanie bowiem koncentruje uwagę dziecka na tym, co może uzyskać dla siebie za odpowiednie zachowanie. Natomiast ukazywanie konsekwencji kieruje jego uwagę na innych, na społeczne potrzeby, stany psychiczne, np.:

- ,, zobacz, jak się tamto dziecko cieszy", ,, sprawiłeś tamtemu dziecku radość",
- ,, zobacz, jak mu jest teraz smutno", ,, pomyśl, jak on się czuje w takiej sytuacji".

Dziecko akceptowane przez rodziców otoczone jest z reguły opieką, zaspakajane są jego potrzeby fizyczne i psychiczne. Dziecko takie rozwija się prawidłowo, jest aktywne, pewne siebie. Wyrównuje ono dodatnie uczucia rodziców, lubi ich i postawy te przenosi później na innych ludzi. Dziecko odrzucone, a więc traktowane niechętnie, a niekiedy wrogo, oceniane jest często surowo, rodzice mało o nie dbają. Przeżywa ono stałe frustracje, często otaczane jest zakazami i poddawane surowej dyscyplinie. Dziecko odrzucone wyrasta w poczuciu izolacji, niezbędności, dlatego jego samoocena jest przeważnie negatywna. Z reguły przejawia do rodziców wrogość, która oczywiście nie zawsze musi się łączyć z jawną agresywnością.

STYLE RODZICIELSKIE:

Wczesne zachowanie społeczne pozostaje pod silnym wpływem podstawowych praktyk wychowawczych stosowanych przez rodziców; zależy ono od tego, jak rodzice ustanawiają i wprowadzają w życie zasady, dostarczają wsparcia i zachęty oraz kierownictwa, jak strukturalizują życie własnych dzieci i nadają mu przewidywalność. Oczywiście rodzice podchodzą do tych zadań w bardzo odmienny sposób, ale wyróżniono cztery główne style rodzicielskie – autokratyczny, obojętny, permisywny i autorytatywny

Rodzice autokratyczni - są bardzo wymagający, sprawują silną kontrolę nad zachowaniem dzieci i egzekwują swoje wymagania groźbami oraz karą. Większość dzieci źle reaguje na taki sposób postępowania, często łatwo wykazuje niezadowolenie, zmienność nastrojów, agresję i nieposłuszeństwo.
Rodzice obojętni - narzucają swoim dzieciom nieliczne ograniczenia. Dostarczają także niewiele uwagi, zainteresowania i wsparcia emocjonalnego. Również ten styl wychowawczy nie sprzyja zdrowemu rozwojowi społecznemu. Dzieci rodziców obojętnych są często nadmiernie wymagające i nieposłuszne, nie uczestniczą efektywnie w zabawie i interakcjach społecznych.
Rodzice permisywni - są kochający i wrażliwi emocjonalnie, ale stawiają nieliczne ograniczenia zachowaniu. W związku z tym, chociaż dostarczają swoim dzieciom akceptacji i zachęty, dają mało, jeżeli chodzi o strukturalizację i przewidywalność otoczenia. Jest interesujące, że dzieci tych rodziców pod pewnymi względami przypominają dzieci rodziców autokratycznych; są często impulsywne, niedojrzałe i poza kontrolą.
Rodzice autorytatywni – są również opiekuńczy i wrażliwi na dziecko, ale stawiają mu wyraźne ograniczenia i tworzą przewidywalne środowisko. Ten styl wychowawczy ma najlepsze skutki dla wczesnego rozwoju społecznego. Dzieci rodziców autorytatywnych na ogół wykazują największą ciekawość, są pewne siebie i niezależne.
Niezaprzeczalne jest stwierdzenie, że rodzice mają ogromny i decydujący wpływ na rozwój potomstwa. c. d. n

opracowanie: Terapeuta Pedagogiczny Urszula Czykwin

Kącik logopedy

Zabawy logopedyczne usprawniające narządy artykulacyjne

Aby prawidłowo wymawiać wszystkie głoski ważne jest sprawne działanie narządów mowy: żuchwy, warg, języka, podniebienia miękkiego. Ćwiczenia narządów artykulacyjnych wypracowują zręczne i celowe ruchy, aby dziecko miało wyczucie danego ruchu i położenia narządów mowy (np. podczas wymawiania głoski sz język powinien być uniesiony do góry, a wargi lekko wysunięte do przodu). Zdarza się, że dzieci mają bardzo słabo wyćwiczone mięśnie narządów artykulacyjnych, np. przy podnoszeniu języka pomagają sobie palcami lub nie potrafią zaokrąglić warg, wysunąć ich do przodu. Tak jak ćwiczy się ręce, aby mogły wykonywać szybkie i precyzyjne ruchy, np. pisać, tak samo ważna jest gimnastyka buzi. Można przeprowadzić ją w formie zabaw:

Zabawy ćwiczące ruchy żuchwy – usprawniają dolną szczękę i rozluźniają mięśnie narządów mowy, a także całego ciała. Ćwiczenia żuchwy należą do najprostszych, ponieważ poruszanie dolną szczęką jest czynnością fizjologiczną (np. jedzenie, ziewanie).

„Krowa na pastwisku” – dziecko naśladuje żucie trawy przez krowę, wykonując ruchy z zamkniętymi wargami (i z otwartą buzią) we wszystkich kierunkach. Zabawę tę można połączyć z chodzeniem na czworakach i ćwiczeniami dźwiękonaśladowczymi: muu, muu

„Krokodyl” – „kłapanie paszczą” - ruchy szczęk przy szeroko otwartej buzi z uwidocznionymi zębami

„Żarłok” – naśladowanie człowieka, który chciał zjeść wszystko, co spotkał (ćwiczenie podobne, jak przy zabawie w krokodyla, ale w tym przypadku ruchy szczęk nie uwidaczniają zębów – jak przy bezgłośnym „am”)

„Szuflada” – mocne wysuwanie szczęki do przodu i cofanie do pozycji wyjściowej (nie stosować przy przodozgryzie)

„Śpiewak” – podczas słuchania utworu wokalnego, dziecko naśladuje śpiewaka szeroko otwierając buzię (język leży nieruchomo na dnie jamy ustnej). Gdy rodzic nagle przerwie utwór, dziecko szybko zamyka buzię.

Zabawy ćwiczące ruchy warg – wpływają na muskulaturę policzków i mimiki. Wargi biorą aktywny udział przy powstawaniu wielu spółgłosek (np. p, b, m, sz, ż, cz, dż) i samogłosek, dlatego ich wyćwiczenie jest bardzo ważne. Zasadniczą sprawą jest, aby dziecko nauczyło się maksymalnie oddalać od siebie wargi (jak przy wymowie a), a także maksymalnie oddalać kąciki ust (przesadny uśmiech) i zbliżać kąciki ust (tworząc „ryjek”) oraz umiejętność wykonywania tych ćwiczeń naprzemiennie (uśmiech – ryjek).

„Całuski” – przesyłanie sobie nawzajem całusków (wargi ściągnięte w tzw. „ryjek”)

„Świnka” – ułożenie warg w ryjek świnki (można połączyć z ćwiczeniami dźwiękonaśladowczymi: „kwi, kwi”, chrumkaniem i chodzeniem na czworakach)

„Sekret” – nic nie powiem. Dziecko mocno zaciska rozciągnięte wargi. Można połączyć z opowiadaniem o chłopcu, który mocno strzegł sekretu i na pytania różnych osób odpowiadał „nic nie powiem” i zaciskał wargi

„Konkurs uśmiechów” – dziecko maksymalnie oddala kąciki ust od siebie pokazując zęby (zęby trzonowe zaciśnięte). Można opowiedzieć o konkursie np. zwierząt na najpiękniejszy uśmiech

„Rybka” – dziecko powolnie otwiera i zamyka wargi tworząc kształt koła; jakby bezgłośnie mówiły „po”

„Zły pies” – dziecko szczerzy zamknięte zęby obnażając je tak, aby dziąsła były widoczne (może przy tym złowrogo warczeć)

„Konik i woźnica” – dziecko parska jak konik (może przy tym biegać naśladując konika), a woźnica cmoka

„Usta zaglądają do brzucha” – dziecko wciąga usta w głąb jamy ustnej

„Zabawa w chowanego” – wargi chowają się - na przemian nakładanie górnych zębów na dolną wargę i dolnych zębów na górną wargę, lekkie przygryzanie

„Ptaszki” – dziecko robi dzióbek mocno ściągając wargi i wysuwając je do przodu, lekko je otwiera naśladując dziobanie

„Baloniki” – dziecko nabiera dużo powietrza i zatrzymuje je w wydętych policzkach. Na hasło „pękł” przekłuwa palcem balonik – słychać odgłos pękania

„Płukanie buzi” – dziecko nabiera powietrze do buzi i „przelewa” je kilkakrotnie z jednej strony policzków na drugą, pod górną i dolną wargę.

Zabawy ćwiczące ruchy języka. Język jest najbardziej ruchliwym narządem mowy, przy jego udziale powstają prawie wszystkie spółgłoski; dużą rolę odgrywa przy wymowie samogłosek. Aby urozmaicić ćwiczenia można posmarować dziecku wargi, np. czekoladą lub dżemem, aby dziecko mogło „wymyć” je językiem; lub nasypać na talerzyk trochę płatków kukurydzianych, a dziecko ma zebrać je posługując się tylko językiem lub wylać na talerzyk jogurt, a dziecko udając kotka ma zjeść go (zlizać) językiem.

„Kotki” – dziecko oblizuje się (czubek języka okrąża szeroko otwarte wargi), mlaska, naśladuje picie językiem mleka z talerzyka

„Malarz”- dziecko naśladuje malarza, który pędzlem – językiem maluje różne kształty: esy-floresy, kropki, kreski, kółka, itp.

„Sufit – podłoga” – wersja zabawy „lampa – nos” wykorzystująca zamiast palca - język (ćwiczenia ruchu języka w górę i w dół). Inna wersja „okno drzwi” (kierowanie językiem do kącików ust)

„Czyszczenie zębów” – dziecko „szoruje” czubkiem języka po kolei górne zęby i dolne od strony wewnętrznej i zewnętrznej (można połączyć z zabawą „płukanie buzi”)

„Liczenie zębów” – dziecko dotyka czubkiem języka kolejnych zębów, sprawdza, czy ma już nowe, liczy

„Cukierek” – dziecko wypycha ostrym czubkiem języka raz jeden, raz drugi policzek, udając, że trzyma w buzi cukierka

„Broda i wąsy” – dziecko sprawdza językiem, wyciągając go mocno w górę i w dół, czy nie rosną mu wąsy i broda, a następnie sprawdza, czy nie ma zarostu na policzkach wyciągając język mocno na boki

„Małpka” – dziecko wkłada język między górną wargę a górne zęby lub między dolną wargę a dolne zęby i z taką mina skacze jak małpka

„Konik” – naśladowanie jazdy konika, kląskanie językiem (można łączyć z zabawą „Konik i woźnica” ćwicząc dodatkowo wargi).

Zabawy ćwiczące podniebienie miękkie – należy rozpoczynać równolegle z poprzednimi ćwiczeniami. Dobrym ćwiczeniem jest ziewanie, które także ćwiczy żuchwę. Podczas ziewania podniebienie miękkie wraz z języczkiem, które jest jego zakończeniem unosi się do góry i lekko cofa.

„Leniuszek” – dziecko udaje ziewanie (można opowiedzieć dziecku bajkę o chłopcu, który nic nie chciał robić, ciągle był senny i cały czas ziewał)

„Przeciągi” – dziecko szeroko otwiera buzię i w takiej pozycji próbuje wciągać powietrze nosem, a wypuszczać ustami naśladując przeciąg

„Chory miś” – można opowiedzieć dziecku bajkę o chorym misiu, który kaszle, kicha (przy wysuniętym na brodę języku), a po zażyciu leków zasypia i chrapie (na wdechu i wydechu).

Wszystkie te zabawy można łączyć ze sobą i wymyślać bajki. Ważne jest, aby ćwiczyć razem z dzieckiem, by dziecko widziało prawidłowy układ narządów mownych, a także przy lustrze, by dziecko obserwowało układ własnych ust. Zabawy takie można przeprowadzić np. podczas porannej toalety. Wiele podobnych zabaw i bajek logopedycznych można wymyślić samemu, a z czasem to dzieci będą podpowiadać nam i wymyślać własne zabawy i bajki.

Bajka o języczku wędrowniczku.

Język wybrał się na wycieczkę do lasu. Pojechał tam na koniku (kląskanie językiem). Na łące zostawił konia (prr). Następnie rozejrzał się dookoła (oblizywanie warg ruchem okrężnym w jednym kierunku, a następnie w drugim). Potem wszedł do lasu (chowamy język w głąb jamy ustnej) . Przeszedł las wzdłuż (język przesuwamy po podniebieniu w stronę jamy gardłowej) i wszerz (przesuwamy językiem za zębami górnymi i dolnymi). A wtedy już przedarł się przez gęstwinę krzewów i drzew (język przeciskamy przez zaciśnięte zęby). Zauważył, że zrobiło się ciemno. Rozejrzał się w prawo i w lewo (przesuwamy język z prawego kącika ust w lewy), spojrzał w górę i w dół (sięgamy językiem w kierunku nosa i brody). Jeszcze raz się rozejrzał (powyższe ćwiczenie powtórzyć kilka razy). Wsiadł na konia i pojechał do domu (kląskanie językiem).

Bajka „Porządki Baby Jagi".

Pewnego dnia Baba Jaga, która mieszkała w buzi robiła wielkie porządki. Najpierw umyła dokładnie ściany (przesuwamy język w stronę policzków w środku buzi – kilka razy). Podłoga też była brudna, więc umyła ją bardzo dokładnie (przesuwamy językiem w kierunku dolnych dziąseł). Potem umyła okna na górze (zęby górne). Najpierw umyła je na zewnątrz, a potem od środka (język wędruje po zewnętrznej stronie zębów, a potem po wewnętrznej). Następnie zeszła na parter, bo tam okna też były brudne (język wędruje jak powyżej, ale po dolnych zębach). Potem umyła schody prowadzące do domu i komin (język wysuwa się w stronę dolnej wargi i na brodę, a następnie w stronę wargi górnej i do nosa – kilka razy). Na koniec wytrzepała dywany (poruszanie wyciągniętym językiem). Po skończonych porządkach Baba Jaga była bardzo zmęczona zrobiła sobie herbatę, ale była bardzo gorąca, więc musiała dmuchać (ściągnięcie warg i naśladowanie dmuchania). A po tym położyła się spać i głośno chrapała (naśladowanie chrapania).

Pamiętajmy, że na całokształt rozwoju dziecka, mowa ma duży wpływ, gdyż dzięki niej rozwija się myślenie, nawiązują kontakty społeczne. Mowa umożliwia precyzyjną komunikację, pomaga w zdobywaniu informacji, pozwala wyrażać własne opinie. Dzieci, które źle mówią, zwykle potem źle piszą, wadliwa wymowa rodzi lęk przed wypowiadaniem się i często staje się źródłem kompleksów. Czasem konieczna jest wizyta u logopedy, w przypadku zaburzeń, opóźnień, ale i my możemy pomóc dzieciom w rozwoju językowym poprzez zabawy logopedyczne usprawniając narządy mowy, kształtując prawidłową artykulację lub wspomagając jej rozwój.

Opracowanie: Logopeda, Anna Sosnowska

Popracuj ze mną Mamo, Tato…

Pokoloruj i opowiedz co widzisz na obrazku.

Kto chowa się w dziupli?
Pokoloruj pola odpowiednimi kolorami.1- czerwony, 2- pomarańczowy, 3- żółty, 4– zielony, 5– niebieski, 6– różowy, 7– fioletowy, 8– brązowy, 9– szary

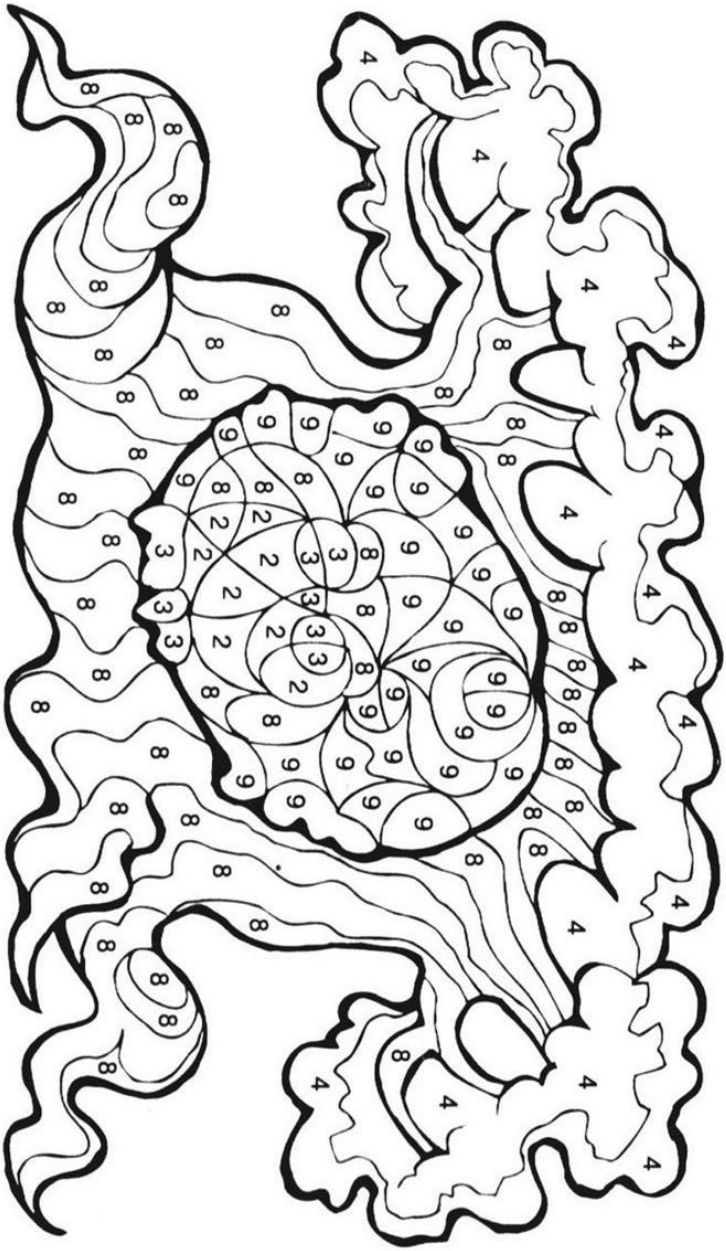

Połącz odpowiednio zbiory żołędzi tak aby w każdym następnym było i jeden więcej.

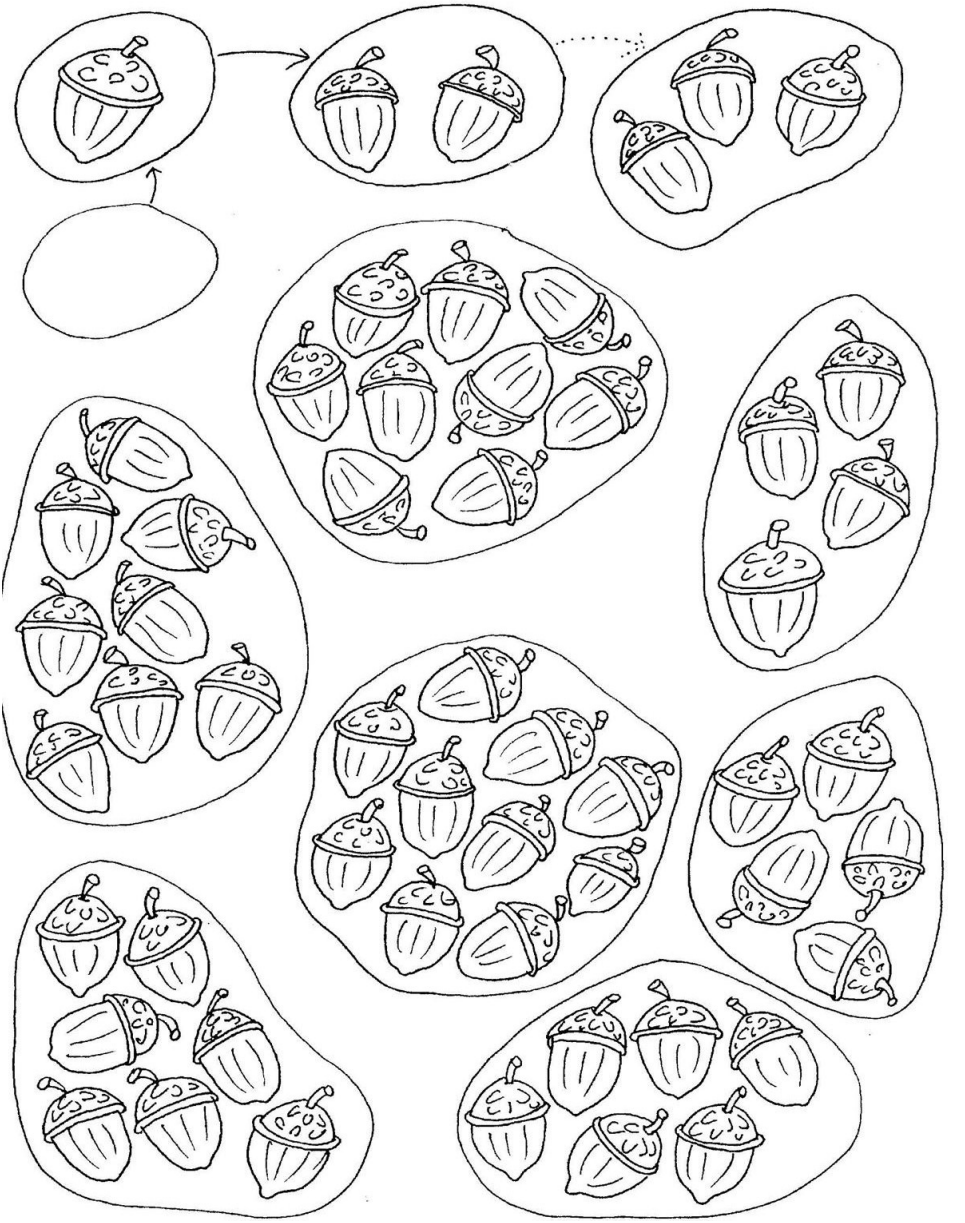

OGŁOSZENIA

Zajęcia dodatkowe
W naszej placówce od października prowadzone będą zajęcia dodatkowe:
– język angielski – opłata 25 zł. miesięcznie
– mażoretki – taniec paradny – opłata 30 zł. miesięcznie
Bliższych informacji udzielają wychowawczynie poszczególnych grup.

Najstarsze przedszkolaki uczęszczają na lekcje pływania na basen przy ulicy Stromej.

W przedszkolu prowadzone są lekcje religii katolickiej i prawosławnej.

Terminarz spektakli teatralnych i audycji muzycznych na rok szkolny 2012 / 2013:
Wrzesień: „Ostatnie drzewo" - 25.09.2012 godz. 9.00 Teatr Co Nieco
Październik: „Przyjazna droga na dwóch nogach" - 5.10.2012 g. 10.45 Teatr Arkadia
„Czarodziejski kwiat" – 25. 10. 2012 godz. 10. 30 Teatr Fraszka
Listopad: audycja muzyczna Opera i Filharmonia Podlaska
Grudzień: „Hej kolęda" - 17.12.2012 godz. 10.40 Teatr Co Nieco
Styczeń: Choinka Bal u Królowej zimy" - 15.01.2013 Teatr Pod Orzełkiem
Luty: „Trzy razy królewna, Trzy razy smok" - 14. 02. 2013 godz. 9.00 Teatr Pod Orzełkiem
Marzec: audycja muzyczna Opera i Filharmonia Podlaska
Kwiecień: audycja muzyczna Opera i Filharmonia Podlaska
Maj: „Wrażliwość" - 20.05.2013 godz. 9.00 Teatr Co Nieco

Akcja „Zbieramy Baterie".
W naszym przedszkolu prowadzona jest zbiórka baterii. Dzieciom i placówkom, które zbiorą najwięcej baterii przewidziane są cenne nagrody. Chętne dzieci i rodziców zapraszamy do współpracy. Bliższe informacje u wychowawczyni grupy.

Akcja: „Nakrętki dla Mikołaja".
Mikołaj z Dęblina potrzebuje protez, urodził się bez rączek i nóżek. O tragedii jego rodziny dowiedzieli się koledzy z TVP Lublin, którzy postanowili pomóc rodzinie zebrać pieniądze na protezy dla chłopca. Sytuacja jest tym trudniejsza, że dziecko szybko rośnie i protezy muszą być regularnie wymieniane. Dziennikarze z lubelskiego ośrodka zorganizowali zbiórkę plastikowych nakrętek.
W naszej placówce również odbywa się zbiórka plastikowych nakrętek na rzecz chorego Mikołaja. Dzięki naszej pomocy Mikołaj ma szansę normalnie rozwijać się i cieszyć dzieciństwem.

Pismo ukazuje pod redakcją: **Bogusławy Czyrskiej i Urszuli Czykwin**
Przedszkole Samorządowe Nr 77
„Rumiankowe Przedszkole" im. Simony Kossak
15-665 Białystok ul. Rumiankowa 15
tel. 085-661-38-55, http://www.przedszkole77.bialystok.pl/